

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Dobrem, advokátem, se sídlem Čelakovského sady 8, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 10. 2008, č. j. 3 Cad 5/2006 - 51,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi JUDr. Jaroslavu Dobrovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 800 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 17. 1. 2006 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2006, č. j. 2006/2245 - 212, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 13. 12. 2005, č. j. KUOK/35457/05/OSV - DS/7025/SD - 237, jímž nebyla povolena obnova řízení ve věci nepřiznání dávky sociální péče. V žalobě podané v zákonné lhůtě žalobce toliko uvedl, že mu žalovaný odmítl ve stavu hmotné nouze poskytnout hmotné zabezpečení, a tím porušil jeho práva chráněná Listinou základních práv a svobod. Žalobce požádal, aby Městský soud v Praze napadené rozhodnutí správního orgánu zrušil.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2006, č. j. 3 Cad 5/2006 - 8, byl žalobce vyzván k odstranění vad podání - k doplnění a upřesnění návrhu pod body I - III, a to takto: aby ve lhůtě 20 dnů od doručení tohoto usnesení opravil a doplnil podání ze dne

17. 1. 2006 tak, že označí napadené výroky rozhodnutí, doplní žalobní body, aby bylo patrné z jakých skutkových a právních důvodů považuje výrok žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného za nezákonný či nicotný, označí důkazy, které navrhuje provést k prokázání svých tvrzení a uvede, kdy napadené rozhodnutí bylo doručeno. Dále soud vyzval žalobce k upřesnění návrhu na vydání předběžného opatření a ke sdělení skutečností, které dokládají, že výkon rozhodnutí nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly nenahraditelnou újmu. Žalobci byla soudem stanovena přiměřená lhůta k odstranění vad podání a rovněž byl ve smyslu platné právní úpravy poučen o následcích neodstranění vad podání. V reakci na výzvu podáním ze dne 31. 1. 2006 ve stanovené lhůtě žalobce své podání ve věci žaloby nedoplnil, pouze požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Usnesením městského soudu ze dne 25. 8. 2006, č. j. 3 Cad 5/2006 - 22, byl zamítnut návrh žalobce na ustanovení zástupce. Proti tomuto usnesení podal žalobce v zákonné lhůtě kasační stížnost, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 22. 7. 2008, č. j. 6 Ads 68/2008 - 47, a kasační stížnost odmítl.

Usnesením městského soudu ze dne 1. 10. 2008, č. j. 3 Cad 5/2006 - 51, bylo řízení o žalobě ze dne 17. 1. 2006 odmítnuto. Městský soud v Praze žalobu proti napadenému rozhodnutí žalovaného usnesením pro neodstranitelné vady odmítl podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Dospěl k závěru, že žalobcem podaná žaloba neobsahuje taxativně uvedené náležitosti žaloby ve smyslu ust. § 71 odst. 1 s. ř. s. a pro tento nedostatek nelze v řízení pokračovat. Není možné, aby soud bez existence žalobních bodů a uvedení, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí nebo jeho výroky za nezákonné, sám předjímal, z jakých důvodů byla žaloba podána. Žalobce neuvedl v žalobě, kdy mu bylo napadené rozhodnutí žalovaného doručeno, ale lze předpokládat, že lhůta pro podání žaloby počala běžet po 12. 1. 2006, tedy po dni vydání napadených rozhodnutí. Přestože byl žalobce soudem vyzván k odstranění těchto vad, neučinil tak. Žalobce byl k odstranění vad vyzván a dosud vady žaloby neodstranil.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž žádá napadené rozhodnutí městského soudu zrušit. Kasační stížnost podává, jak lze dovodit z obsahu podání ze dne 31. 10. 2008, z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Dále stěžovatel požádal, aby mu byl ustanoven pro řízení o kasační stížnosti „jeho“ advokát JUDr. Vít Vohánka. Městský soud v Praze usnesením ze dne 10. 1. 2009, č. j. 3 Cad 5/2006 - 76, ustanovil stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti zástupcem advokátku Mgr. Dagmar Dřimalovou. O kasační stížnosti podané do tohoto usnesení následně rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 27. 5. 2009, č. j. 6 Ads 43/2009 - 133, tak, že kasační stížnost zamítl. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 21. 7. 2009, č. j. 3 Cad 5/2006 - 153, byla ustanovená zástupkyně Mgr. Dagmar Dřimalová zproštěna povinnosti zastupovat žalobce v řízení o kasační stížnosti a stěžovateli byl zástupcem pro toto řízení ustanoven advokát JUDr. Jaroslav Dobr. Ustanovený advokát doplnil kasační stížnost, v níž argumentuje stížními důvody uvedenými v ust. § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Uvádí, že z celého spisového materiálu jasně vyplývá, že se žalobce nachází ve stavu hmotné nouze, je občanem sociálně potřebným ve smyslu zákona č. 482/1991 Sb. a má nárok na dávku sociální péče, neboť vzhledem ke svému zdravotnímu stavu si nemůže zvyšovat svůj příjem. Správní orgány i městský soud podle názoru žalobce rozhodovaly v rozporu se zákonem a porušují žalobcova práva garantovaná Ústavou České republiky a Listinou základních práv a svobod, konkrétně čl. 30 odst. 2 a 3, čl. 31, čl. 36 odst. 2, čl. 37 odst. 2 a 3 a čl. 38 Listiny, když bezdůvodně zamítají žádosti žalobce o dávky sociální péče. S ohledem na tyto skutečnosti proto navrhl, aby Nejvyšší

správní soud napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Vyjádření žalované ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti označenému usnesení přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu přezkoumal v souladu s ust. § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Stěžovatel se dovolává důvodů kasační stížnosti uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) s. ř. s. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti. Po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Jelikož je Nejvyšší správní soud zásadně vázán důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), zaměřil se v dalším toliko na posouzení zákonnosti procesního postupu soudu, neboť v této fázi řízení mu již nepřísluší - ze shora uvedených důvodů - meritorně se zabývat důvodností stěžovatelových námitek týkajících se napadených správních rozhodnutí.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Stěžovatel ve své kasační stížnosti uvedl stížní důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) s. ř. s., avšak s ohledem na charakter přezkoumávaného soudního rozhodnutí je dán výhradně důvod kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení lze kasační stížnost podat z důvodů tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení. Uvedený důvod je ve vztahu k důvodům podle písm. a) až d) téhož ustanovení důvodem speciálním. Je-li dán důvod podle písm. e), vylučuje to důvody podle písm. a), c) a d), neboť nezákonným je rozhodnutí o odmítnutí návrhu (žaloby) nebo o zastavení řízení v každém případě i tehdy, byla-li v něm soudem nesprávně posouzena právní otázka ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., bylo-li řízení u krajského soudu zmatečné ve smyslu § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., nebo je-li rozhodnutí krajského soudu nepřezkoumatelné ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. je u kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí návrhu (na zahájení řízení) nebo o zastavení řízení z povahy věci vyloučen, když se v obou těchto případech jedná sice o rozhodnutí, jimž se řízení před krajským soudem končí, ovšem nikoli o rozhodnutí ve věci samé. Ovšem toliko rozhodnutími soudu ve věci samé lze posuzovat vady řízení před správním orgánem včetně nepřezkoumatelnosti jeho správního rozhodnutí, jak jsou definovány jako důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaný pod č. 835/2006 Sb. NSS).

Tento závěr vyplývá rovněž z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, podle níž *„je-li kasační stížností napadené usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem.“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, publikovaný pod č. 625/2005 Sb. NSS).

Stěžovatel spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí Městského soudu v Praze v tom, že soud nesprávně posoudil zákonné podmínky pro odmítnutí podané žaloby, neboť podle jeho názoru žaloba splňovala všechny náležitosti. V tomto směru Nejvyšší správní

soud především vycházel z ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat. Obsahové náležitosti předkládané žaloby jsou upraveny jednak obecně ustanovením § 37 odst. 2 s. ř. s., určujícím formu žaloby, a odst. 3 téhož ustanovení, podle kterého z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno, a jednak ustanovením § 71 odst. 1 s. ř. s., kdy žaloba kromě uvedených obecných náležitostí podání musí obsahovat označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známy, označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést a konečně návrh výroku rozsudku. Ze žalobních bodů, jejichž nedostatek byl důvodem pro odmítnutí stěžovatelova opravného prostředku, přitom musí být zřejmé důvody stěžovatelova přesvědčení, že napadené správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje zákonu nebo jinému předpisu, který má charakter předpisu právního, a toto jeho tvrzení musí být náležitě odůvodněno. Otázkou náležitého vymezení žalobních bodů se podrobně zabývala již četná judikatura správních soudů, v této souvislosti nutno poukázat zejména na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaný pod č. 835/2006 Sb. NSS, podle něhož ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní skutková tvrzení doprovázená konkrétní právní argumentací, tj. vylíčit, jakých konkrétních kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči žalobci dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud tedy žaloba neobsahuje jak právní, tak zpravidla i skutkové důvody, pro které žalobce považuje napadené rozhodnutí správního orgánu za nezákonné nebo nicotné, a žalobce tuto vadu k výzvě krajského soudu neodstraní ve smyslu ust. § 37 odst. 5 s. ř. s., je namístě ji odmítnout.

V souzené věci se tak Nejvyšší správní soud ztotožňuje se závěrem Městského soudu v Praze, že žaloba stěžovatele ze dne 17. 1. 2006 napadající předmětné správní rozhodnutí žalovaného postrádala některé náležitosti uvedené v ust. § 71 odst. 1 s. ř. s. I podle názoru Nejvyššího správního soudu zůstaly v podané žalobě zcela pominuty žalobní body, ačkoli podle písm. d) citovaného ustanovení musí být právě z nich patrné, z jakých i skutkových důvodů považuje stěžovatel napadený výrok správního rozhodnutí žalovaného za nezákonný. Nebyly rovněž označeny důkazy, které stěžovatel navrhuje provést k prokazování svých tvrzení, ani označen stěžovatelem napadený výrok správního rozhodnutí. Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že Městský soud v Praze v souladu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. stěžovatele dostatečně konkrétně a jednoznačně formulovaným způsobem vyzval k doplnění žaloby o stanovené náležitosti a zároveň ho poučil, jakým způsobem má své podání (žalobu) doplnit, jakož i o tom, že neodstraní-li vady podání, soud usnesením řízení o tomto podání odmítne. V dané věci tyto náležitosti žaloby na výzvu soudu však stěžovatel nedoplnil a nebylo možno pro tento nedostatek v řízení o žalobě pokračovat, neboť žaloba byla natolik neurčitá, že z ní nebylo patrné, v jakých ohledech a v jakém věcném rozsahu má krajský soud rozhodnutí žalovaného přezkoumávat. Za této situace Nejvyšší správní soud neshledal v procesním postupu Městského soudu v Praze žádnou nezákonnost, neboť zcela odpovídal postupu zákonem předvídanému ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. Nejvyšší správní soud vzhledem k výše uvedenému uzavřel, že Městský soud v Praze nepochybil, když z důvodu nedoplnění žaloby, pro něž nebylo možno

v řízení pokračovat, žalobu podanou proti napadeným rozhodnutím žalovaného odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

Ostatními námitkami stěžovatele týkajícími se napadeného rozhodnutí žalovaného a řízení jim předcházejících se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat vzhledem k charakteru přezkoumávaného soudního rozhodnutí. Vázán rozsahem a důvody podané kasační stížnosti byl zdejší soud oprávněn toliko k posuzování zákonnosti procesního postupu Městského soudu v Praze z hlediska splnění zákonných podmínek pro odmítnutí podané žaloby stěžovatele.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že napadené usnesení Městský soud v Praze netrpí vadou podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a kasační stížnost proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s řízením o kasační stížnosti nevznikly, Nejvyšší správní soud mu proto náhradu nákladů nepřiznal.

Stěžovateli byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 21. 7. 2009, č. j. 3 Cad 5/2006 - 153, pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát JUDr. Jaroslav Dobr; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci, který k výzvě soudu odměnu nevyčísлил, náleží podle obsahu spisu v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za jeden úkon právní služby po 500 Kč spočívající v písemném podání soudu ve věci doplnění kasační stížnosti ze dne 16. 9. 2009. a jeden režijní paušál po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Celkem tedy na odměně za zastupování a na náhradě hotových výdajů Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému zástupci 800 Kč. Pro vyplacení odměny stanovil Nejvyšší správní soud přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. prosince 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu